మూడుచక్రాల సైకిల్

ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

◘ సుధాకరం సుజాతా బస్సులో మౌనంగా కూర్చున్నారు. సుజాత కిటికీ లోంచి బైటకెటో చూస్తోంది. సుధాకరం తలదించుకొని తన అంతరంగంలోకి చూసుకొంటున్నట్లున్నది. బైటినుంచి చలిగాలి రివ్వున వస్తోంది. సుజాత షాల్‌ని చెవులమీదిగా కప్పుకొంది. బస్సులో అంతగా జనం లేరు. బస్సు ధ్వనీ, అప్పుడప్పుడు ఆ బస్సుని అధిగమించి వెళ్తున్న కారు హారన్ల చప్పుడూ తప్ప వాళ్ళిద్దరి ఆలోచనల్ని ఆపేది మరేదీ అక్కడ లేదు.

అనుకోకుండా సుధాకరం తల ఎత్తాడు. అదే సమయానికి సుజాతకూడా తలఎత్తింది. ఇద్దరి చూపులూ ఒకేచోట నిల్చినవి— ఒక అమ్మాయిగా, ఒక అబ్బాయిగా, తల్లీ తండ్రీ; నలుగురి ముఖాలూ వికసించి వున్నవి — అదో ప్రకటన — దానికింద ఆ బొమ్మలో లాగుంటే ఎలా సుఖపడొచ్చో ఒక వివాదం వుంది! అసలు ప్రకటనల రహస్యమే అది! జీవితంలో మనం సాధించలేని దానిని సాధించగలమేమో అన్న విశ్వాసాన్ని కల్పించేదే ప్రకటన. కాని మానవుడి ఆశలెలా ఘనీభవించి జీవితంలో ఏనాడూ సుఖాన్నెలా ఇవ్వలేవో అలాగే ప్రకటనలున్నూ!

అందరిలాగే సుధాకరమూ తన జీవితంలో నవ్వులు నింపుకుందామనుకొన్నాడు. నిజానికి కొంతకాలం అతని జీవితంలో నవ్వులు విరిసినవికూడా! కాని...ఆ ఒక్క సంఘటన అతణ్ణి దుఃఖ వైతరణిలోకి పడదోసింది. పంటల్ని పండించే వానతోబాటే పిడుగూ పడుతుంది. కాని అది చెప్పి పడుతుందా? పిడుగు పడుతుందని వానలు కురవ వద్దంటారా కర్షకులు...

* * *

సుజాత ఆనాడు కాలేజీనుంచి తిరిగి రాగానే ఇంటిల్లిపాదీ శోకాలు పెడుతుండటం చూసి ఏదో కీడు శంకించింది. చుట్టుపక్కలవాళ్ళు వచ్చి సుజాత తల్లిని ఓదారుస్తున్నారు. ఎవరో అసలు విషయం సుజాత చెవిలో వేశారు. సుజాత కుప్పలా కూలిపోయింది. ఆ రాత్రి సుధాకరము తన భార్యా పిల్లల శవాలతో టాక్సీలో వచ్చాడు.

ఎన్నో మరణాల్ని వీధుల్లో చూస్తుంటాము. ప్రతి మరణానికీ 'అయ్యో పాపం!' అని 'సానుభూతి చూపుతుంటాము. కాని ఆ మరణమే మన వాళ్ళకి ప్రాప్తించినప్పుడు ఆ సానుభూతిని మనమే ఆశిస్తాము. మన దుఃఖం గుండెల్లోంచి చిమ్ముకొని వస్తుంది. కాని ఎవడి సానుభూతి ప్రదర్శనా దాన్ని ఆపలేదు. ఒక్క కాలమే ఆ దుఃఖోద్వేగాన్ని ఆపగలదు. కాని సుధాకరం మీద ఆ కాలంకూడా పని చేయలేకపోయింది. అతననుక్షణం పిచ్చివాడిలా కాకుంటె విరాగిలా ప్రవర్తిస్తున్నాడు.

'సుశీ! చిట్టి ఏడుస్తోంది. కాస్త సముదాయించవూ!'

'సుశీ! బుజ్జిగాడు రేజర్‌సెట్ తీసున్నాడు. కాస్త దాన్ని తీసి అలమారాలో పెట్టవూ!'

— ఇదీ అతని మాటలతీరు. అతనింకా వర్తమానంలోకి పడలేదు. అవును మరి! రమణీయమైన భూతకాలమున్నవాడు

చూస్తూ చూస్తూ శోకసర్పపరివేష్టితమైన వర్తమానంలో ఎలా బ్రతకగలడు?

కాని అతణ్ణి మళ్లీ వర్తమానంలోకి లాక్కుని వచ్చిందొక వ్యక్తి! ఇక్కడినుంచే ఈ కథ ప్రారంభం.

'బావా ఉద్యోగానికి ఎన్నాళ్లు సెలవు పెట్టావు?'

'ఈ జీవితానికే సెలవు పెడ్దామను కొంటున్నాను సుజాతా! ఇంక ఉద్యోగం ప్రసక్తి ఎక్కడ?' పీక్కుపోయిన కళ్లల్లో రెండు కన్నీటి బిందువులు నిల్చినవి.

'బావా! సెలవు మంజూరు చేయడానికి ఆఫీసులో ఒక అధికారి అంటూ వుంటాడు. కాని ఈ జీవితంనుంచి సెలవు తీసికోడానికి ఏ అధికారికి సెలవు చిట్టీ పంపుతావు.'

'భగవంతుడికి!' అతని కళ్లల్లోని బిందువులు జారిపోయినవి.

'ఆయన లేడు బావా! ఉన్నది మనమే. అడవుల్లో పుట్టిన మానవుడు నగరాలు నిర్మించుకొంటున్నాడు. అనుక్షణం దుఃఖమయమైన తన జీవితాన్ని సుఖమయం కావించుకోడానికి విశ్వప్రయత్నం చేసికొంటున్నాడు. అంతేగాని దుఃఖభరితమైన ఈ జీవితాన్ని లాగలేక జీవితం నుంచి తొలి మానవులే పారిపోయి ఉంటే మనమిలా పుట్టి వుండేవాళ్లమా?' అతని చెక్కిళ్లు తుడుస్తూ అన్నది సుజాత.

ఇంకోరోజు సుజాత అతన్ని మళ్లీ ప్రపంచంలోకి లాగింది.

'బావా! నా బి. ఏ. అయింది. మీ వూర్లో ఎం. ఏ. వుందికదా! అక్కడ మీ ఇంట్లో వుండి చదువుకొంటాను.'

'తిరిగి నేనా ఇంటికి వెళ్లలేను సుజాతా!'

'ఏం ఫరవాలేదు బావా! జీవించడానికి కూడా కాస్త సాహసం కావాలి. మనం సాహసం చూపే వరకూ మనల్ని ఆ జీవితం దగ్గరకు రానీయదు.'

కొన్నాళ్లకి సుజాత సుధాకరాన్ని తీసికొని హైదరాబాద్ చేరింది. వాళ్ల ఇంట్లోనే వుండి సాంఘిక శాస్త్రంలో ఎం. ఏ. చేస్తోంది. సుధాకరం రోజూ ఆఫీసుకి వెళ్తున్నాడు. రోజూ ఆఫీసు నుంచి తిరిగి రాగానే పడక గదిలోకి చేరి తన గతించిన భార్య చిత్రపటంచూస్తూ కూర్చుంటా డతను. అదే అతనికి తన దైనందిన కార్యక్రమంలో సంతోషాన్నిచ్చే ఏకైక ఘట్టం!

సుజాత అతనికి రోజూ వండి పెడ్తూ అతనికి ఏ లోటూ రానీయకుండా చూసి కొంటోంది.

'బావా! భోజనానికి రా. అన్నం చల్లారిపోతోంది.'

'ఇవేళ భోజనం చేయను సుజాతా!'

సుజాత అతని గదిలోకి వచ్చింది. అతను తన భార్య చిత్రపటాన్ని చూస్తూ కన్నీరు కారుస్తున్నాడు.

'ఏం పని బావా అది — ఆడపిల్లలాగా!'

'ఆడవాళ్లకి మాత్రమే కన్నీరు కార్చే హక్కుంటే నేనూ స్త్రీగా మారిపోతాను. ఈ అశ్రుతర్పణంలో వుండే సుఖం జీవితంలో మరి దేన్లోనూ లేదు' అన్నాడతను.

సుజాత భారం దిగిపోయినట్లుగా శ్వాస విడిచి అన్నది—

'అదే బావా! నేనూ అనాలనుకొంటున్నది. మానవుడెప్పుడూ సుఖాన్వేషి! అతని గుండె ఎప్పుడూ మృత్యువులో దివ్యత్వాన్నీ, ద్వేషంలో ప్రేమనీ, దుఃఖంలో సుఖాన్నీ అన్వేషిస్తూంటుంది. కాని అదంతా కాల్పనిక జగత్తు బావా! దానిలో సుఖం లేదనడంలేదు నేను. కాని అది మిథ్యాసుఖం. ఈ శరీరానికి సంబంధం లేని సుఖం అది. శరీరంతో సంబంధంలేని సుఖం ఎక్కువకాలం ఈ శరీరాన్ని నిలపదు.'

'ఐతే ఇంకా మంచిదే కదా.'

సుజాత కళ్లల్లోనుంచి నీళ్లు కారినవి.

సుధాకరం వెంటనే లేచి;

'అదేమిటి సుజాతా! అలా ఏడుస్తున్నావ్?' ఆదుర్దాగా అడిగాడు.

'సంవత్సరంపాటు నీ కన్నీళ్లని నేను సహించగల్గానుకాని నా కళ్లల్లోంచి జారిన ఒక్క కన్నీటిబిందువుకే నువ్విలా బాధపడ్తున్నావ్ చూశావా బావా!'

'అవును సుజాతా! అవతలివాళ్ల దుఃఖాన్ని నేను చూస్తూ ఊరుకోలేను.'

'బావా? ఇలా చూడు నన్ను. నీ బాధకి నా గుండెలనిండా కన్నీరు నిండివుంది. కాని ఇవేళ తొలిసారిగా — అది నా ప్రమేయం లేకుండా — జారిపోయింది. అందు కెంతో బాధగావుంది నాకు.'

'బాధా? ఎందుకు సుజాతా?'

'నాకు కూడా చేతకానితనం అవన్నవౌతున్నందుకు' ఆ మాట అని సుజాత లోపలికి వెళ్లిపోయింది. ఆ మాటతో సుధాకరం చాలారోజులతర్వాత లౌకిక జగత్తులో పడ్డాడు. తన కన్నీటికి, తన శోకానికి తానే విచారించాడు. అతను వెంటనే గదిలో అటూ ఇటూ తిరిగాడు. ఒకమూలన చక్రాలు విరిగిపడిన మూడు చక్రాల సైకిలుబండి కనబడింది. అతనక్కడికి వెళ్లి ఒక చక్రాన్ని దాని కెక్కించి స్క్రూలు తిప్పుతున్నాడు.

అంతలో సుజాత మళ్లీ వచ్చింది.

'ఆ చక్రాన్ని పైనెక్కిస్తాగాని నువ్వు వచ్చి భోజనం చెయ్యి బావా!' అన్నదామె నవ్వుతూ.

అతను లేచి ఆమె కళ్లల్లోకి చూస్తూ ఆమెని సమీపించాడు.

'ఏం బావా! అలా చూస్తున్నావ్?' సంతోషంగా అన్నదామె.

'ఏంలేదు సుజాతా! ఈ సైకిల్కి ఒక్క చక్రమే ఎక్కుతుంది. తక్కిన రెండు ఎప్పుడూ ఎక్కవు!' అతను గబగబా వంటగదిలోకి వెళ్లి భోజనంమీద కూర్చున్నాడు. అతనిభోజనం సగమయ్యాక ఆమె వచ్చింది.

'నువ్వూ భోంచేయి సుజాతా!'

'అలాగే బావా!'

ఇద్దరూ కలసి భోజనం చేశారు......

'సుజాతా! విరిగిపోయిన, నా జీవన ఖండాల్ని అతికించబోయి నీ జీవితన్నే విరుగ కొట్టుకొంటున్నావేమో'

'కాదు బావా! జీవితం ఎన్నడూవిరగదు. అది ఆగుతుంది తప్ప. నా జీవితం ఆగి పోయేటంతవరకు మన బంధాన్నిలాగే కాపాడు బావా!' ఆమె చెక్కిళ్లమీదనుంచి జలజలా కన్నీరు కారింది.

'పిచ్చి సుజాతా! ఎందుకూ ఏడుస్తున్నావ్? ఏడవ్వాకు.'

అప్పటినుంచి సుజాత నవ్వుతూనే వుంది. ఆమెకి ఏలోటూ కలగలేదు. ఆమె కాలేజీలో లెక్చరరయ్యింది సుధాకరంతోపహా అన్నీ సమకూరినవి ఆమెకి—

గ మ ని క

ఉత్తరాల శీర్షికకి రాసేవారు ఈ క్రింది నియమాలు పాటించాలని మనవి: 1. ఉత్తరాలు వీలయినంత చిన్నవిగా ఉండాలి 2. రాసేవారి పూర్తి పేరు, చిరునామా ఇవ్వాలి 3. ఇంగ్లీషు లిపిలో అక్షరాలు రాయరాదు 4. కాగితానికి ఒకవయిపునవే రాయాలి. 5. సిరాతోనే రాయాలి. —సం॥

35సం॥ అనుభవం
వరి బీజము బుడ్డలు బీజకుట్టు మొదలగు వ్యాధులకు ఆపరేషన్ లేకుండా గ్యారంటీగా బాగుచేయబడును
వివరములకు: **రే అండ్ కో ఆసుపత్రి**
గౌలిగూడ సయబస్‌డిపో ఎదుట,
హైదరాబాద్-12
ఆఫీస్ ఫోన్: 42870. ఇంటిఫోన్: 45426.

మీకు ఆనందాన్నిచ్చే పుస్తకాలు
1 తెల్సుకోదగ్గవి:- మీ జీవితసుఖసంతోషాలకు మీరుతెలుసుకోదగ్గ అనేక వందల అద్భుత విషయాలు. రూ 5-00
2. అద్భుత హాస్యకథలు:- మీరు నవ్వటానికీ యితరులను బాగా నవ్వించటానికీ కొన్ని వందల నవ్వించే కథలు. రూ.3-50.
3. చేతిపనులు:- చిన్నపరిశ్రమలకు సర్కారీ సంపాదనకు ఎన్నో రకాల సరుకులు, సులభంగా చేసుకోనే విధానాలు రూ.3-50.
4. మంత్రశక్తి:- మీ కోర్కెలు నెరవేర్చుకోవటానికి వివిధమంత్రాలు వాటి అద్భుత రహస్యాలు సాధనమార్గాలు. రూ 3-50.
5 జీవిత రహస్యాలు:- మీ దాంపత్యజీవితాన్ని సంపూర్ణఆనందమయం చేసుకోవటానికి అనేక దివ్యకామసూత్రాలు. రూ.3-50
6. యువతి:- స్త్రీలనుగురించి యువతీయువకులు తెలుసుకోదగిన అనేక అద్భుత కుతూహలవిషయాలు రూ.3-50.
7. సంతానము:- కామసుఖాలు అనుభవించుదు కూడ అవసరం లేనపుడు గర్భంరాకుండా 60 సులభమార్గాలు. రూ.3-50.
రచయిత ఎ.యస్.మూర్తి.యం.ఏ. పోస్టుఖర్చులుఉచితం. దేశసేవప్రచురణలు, ఏలూరు.2., ఆంధ్రకు వ్రాసి మీకు కావలసినవి వి.పి. పోష్టుద్వారా పంపబడును.

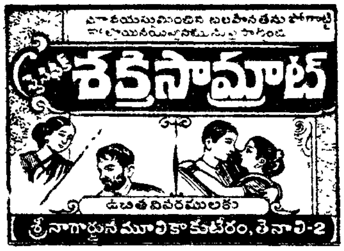

రైల్వే స్టేషన్ వద్ద: రామాలయంవీధి.

మూడుచక్రాల సైకిల్

ఒక్కటి తప్పు!

సుధాకరమూ ఆమెతో బాటు నవ్వుతూనే బ్రతుకుతున్నాడు. సుధాకరానికి అందమైన భార్య లభించింది. తన జీవన వృక్షానికి కొత్త చిగుళ్ళు వేయించగల్గిన వసంత రాణి లభించింది తనకి! కాని...కాని...ఆమెకు తాను అన్నీ లభింప జేస్తున్నాడా? తొందర పడ్డాడు తాను. తన దుఃఖంతో ఒక అమాయకురాలిని తనవైపుకి ఆకర్షించు కొన్నాడు! ఛీ! ఛీ! ఒక పసి పిల్ల హృదయంలో తానెంతటి చిచ్చు పెడుతున్నాడు!

*   *   *

అవతల వాన లంకించుకొంది. ఇద్దరూ బస్సుదిగే సమయానికింకా వాన నిలవలేదు. బస్సుదిగి వానలో తడుస్తూ గబగబా వాళ్ళు ఇంటికి చేరుకున్నారు. సుజాత సుధాకరం తల తువ్వాలతో తుడిచింది. ఇద్దరూ కలిసి భోజనం చేశారు.

'ఏమిటి సుజాతా ఇవ్వాళ నువ్వదోలా వున్నావ్!'

'ఏం లేదు బావా!' సుజాత మౌనంగా అతని కౌగిలిలో ఇమిడిపోతూ అన్నది.

'ఏం లేకపోవడ మేమిటి? ఏదో వుండే వుంటుంది. అది నాకు చెప్పగూడనిదైతే చెప్పనక్కర్లేదులే సుజా!'

తల పైకెత్తి చూసింది సుజాత. చిబుకం మీది ఆకుపచ్చని రంగుపై తన చూపుడు వ్రేలిని త్రిప్పుతూ అన్నదామె.

'జీవితంలో రహస్యానికి స్థానం వుందా బావా?'

ఆ ప్రశ్నతో సుధాకరం గిలగిలలాడిపోయాడు. సూటిగా ఆ ప్రశ్న అతని గుండెల్లోకి వెళ్ళిపోయింది. కొంపదీసి తమ డాక్టరు రహస్యాన్ని సుజాతకి చెప్పలేదుగదా! హే భగవాన్ నన్నీ ప్రమాదంలోంచి రక్షించవూ!

'ఏం బావా! సమాధానం చెప్పవూ!'

'సుజా! ఎందుకడుగుతున్నావీ ప్రశ్న?'

'ఊరికేనే తెలిసికొందామని.'

'రహస్యమే నాగరకత—బట్టబయలే అనాగరకత.'

'కాని బావా! అవతలివాళ్ళ జీవితాన్నే సమిలి మింగేయగల విషయం రహస్యంలో దాగిపోతేనో...'

ప్రభంజనానికి వణికిపోయే మొక్కలా సుధాకరం గుండె వణికిపోయింది.

'కాని అవతల వాళ్ళకి కాస్త క్షమా హృదయంవుంటే ఎంత పెద్దదెబ్బైనా తట్టుకోవచ్చేమో సుజాతా!'

'అవును బావా! సమాజంలో క్షమ అనే వస్తువు లేకపోతే సమాజమంతా రుద్రభూమిలో నివాసం చేసివుండేది!'

మర్నాడు సుధాకరం ఆఫీసునుంచి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేటంతవరకూ అదే విషయాన్ని ఆలోచిస్తున్నాడు. సుజాతకి తానా విషయం రహస్యంగావుంచి పెద్ద పొరపాటు చేశాడు. ఆమె తనని వివాహం చేసికోవడానికి ఉద్దేశించి నప్పుడు అప్పటి తన ఆ వైరాగ్యంలో గూడా బోలెడు స్వార్థం వుందన్నమాట! ఛీ! ఛీ! తానెంత దుర్మార్గుడు! వెధవ ఈ లౌకిక సుఖం కోసం శాశ్వతంగా ఒక అమాయకురాలి జీవితాన్ని దగ్ధం చేశాడు! తన పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తం వుందా? తనని భగవంతుడు క్షమిస్తాడా? అయినా ఒక్క తన సుజాత క్షమిస్తే భగవంతుడు క్షమించకపోయినా ఫరవాలేదు.

ఎదురుగా అతణ్ణి వెక్కిరిస్తూ మళ్ళీ ఆ ప్రకటన ఇద్దరూ లేక ముగ్గురు చాలు! ఆ నలుగురి నవ్వుల్లో ఎంత ఆకర్షణ! వాళ్ళలా నవ్వబోయి తన బ్రదుకు బండలైపోయింది! తన ముఖానికి మళ్ళీ పెళ్ళి చేసికొన్నాడు! ఛీ ఛీ! ఎంతటి నేరం చేశాడు తాను.

సుధాకరం ఇంటికి వచ్చేటప్పటికి ఇంట్లో ఎవరో పురుషుడి కంఠం వినబడ్తోంది. అతని రాకతో ఉద్రేకంగా మాట్లాడుతున్న వాళ్ళిద్దరి మాటలూ ఆగిపోయినవి. ఆ కొత్త వ్యక్తి సుధాకరాన్ని చూసి గబగబా బైటికి వెళ్ళిపోయాడు.

'సుజాతా! ఎవరతను?'

'బి. ఏ. లో నా క్లాస్‌మేట్!' తల నేలకి దించుతూ అన్నదామె

మౌనంగా ఇద్దరూ కాఫీ త్రాగారు; సుధాకరం ఆలోచనల్లో పడిపోయాడు. సుజాత పని ముగించుకొని వచ్చింది.

'బావా! ఒక విషయం సూటిగా అడుగుతాను సమాధానం చెప్తావా?'

'అడుగు సుజా'

'నేనేదైనా తప్పు చేస్తే నువ్వు క్షమించగలవా బావా?'

'క్షమ — ద్వేషం — కోపం అనేవి మనకి తెలిసి రావు సుజాతా! అవి ఒక్కొక్కడి రక్తంలో జీర్ణించివుంటవి. ఇంతెందుకు? నేనే నిన్నో ప్రశ్న అడుగుతాను చెప్పు! మారుతున్న వ్యవస్థలో మార్పుకి నూటికి తొంభైమంది ఒప్పుకోరు, ఎందువల్ల?'

'ప్రాచీన వ్యవస్థమీది అనురాగాన్ని త్రెంపుకోలేక!'

'దాన్నే నా మాటల్లో చెప్పాలంటే ప్రాచీన భావాలమీద విప్లవం చేసినవాడి మీద వాళ్ళకి కోపం వచ్చి వాడు చెప్పిన మాట వినకపోవడం వల్ల! కాని వాడు చూపిన విప్లవం జీవితానికి అవసరమైనదని తెలిసిననాడు తప్పక వాడిమీద, వాడి భావాలమీద కోపాన్ని చంపుకొని వాణ్ని అనుసరించి సుఖిస్తారు.'

'అంటే అనురాగానికీ ప్రేమకీకూడా ఒక ప్రయోజనం, ఒక అవసరం ఉంటవంటావు.'

'అవును సుజా! ప్రయోజన రహితమైన గుడ్డి ప్రేమమీద నాకు నమ్మకం పోయింది.'

సుజాత ఆ మాటలకి చిరునవ్వు నవ్వింది.

'నాకు తెలుసు నువ్వెందుకు నవ్వుతున్నావో సుజా! కాల్పనిక జగత్తులోనో, భూతకాలపు మధుర స్మృతుల్లోనో బతికిన ఈ బావేనా ఇవేళ ఇంతటి లౌకికుడైంది!' అని కదూ.

'లౌకికుడు కాదు బావా! సాంఘికుడు బావా! నీలో చాలా మార్పు వచ్చింది, సాంఘిక అవసరాలు — అవి తీర్చుకునే అవకాశాల్నిబట్టే ఈ జీవితనౌక తనదారిని ఎన్నుకొంటుంది. అది చేతకానివాడే కాల్పనిక జగత్తులోకో, భూతకాలానుభవాల్లోకో జారిపోతాడు.'

'అలాంటివాడు చచ్చినవాడితో సమానం సుజాతా!

'బావా! ఇవేళే మనిద్దరం నిజంగా దంపతులమైనది.'

అతణ్ని సుజాత గట్టిగా కౌగిలించుకొంది.

'బావా! ఏం జరిగినా ఈ బంధాన్ని త్రెంచవు కదూ!'

'అదే ప్రశ్న నేనూ నిన్ను వేద్దామనుకొంటున్నాను సుజా!'

గడియారం జీరో అవర్‌లోకి వచ్చింది!

కొత్తజీవితం ప్రారంభమైంది.

నాలుగురోజుల తర్వాత సుధాకరానికి ఆఫీసు అడ్రెస్‌కి ఒక రిజిష్టర్ కవర్ వచ్చింది.

సుధాకరం దాన్ని విప్పి చదివాడు.

'డియర్ సుధాకర్!

ఈ ఉత్తరం నీకు వ్రాసి బాధపెడ్తున్నానని నాకు తెలుసును. కాని వ్రాయక తప్పడం లేదు. నన్ను బాధించినవ్యక్తి జీవితాన్ని ఇంత మధురంగా, ఇంత అమృతమయంగా నేను వుంచలేను! నాకది చేతకాని విషయం. ద్వేషంతోటే ఆవ్యక్తిమీద కసి తీర్చుకుంటాను. డియర్ సుధాకర్! ఇవేళ్టి నీ రెండో భార్య ఒకప్పుడు నా ప్రేయసి. ఈ మాటలు నువ్వు నమ్మవని నాకు తెలుసును. అందుకే ఆమె చదువుకొంటున్న రోజుల్లో నాకు వ్రాసిన ప్రేమలేఖ ఒకటి దీనోట్టి పంపుతున్నాను. ఇది చింపేసి కులాసాగా బ్రదుకుదామనుకొంటున్నావేమో! ఇలాంటి వుత్తరాలో పది నాదగ్గర వున్నవి. నువ్వు ఆమెని వదిలేయకపోతే మీ ఇద్దరి బ్రదుకులు బండలు చేస్తాను.

ఇట్లు

నీ హితైషి.

సుధాకరం ఆ వుత్తరం జాగ్రత్తగా మడిచి జేబులో పెట్టుకొన్నాడు. జరుగబోయే పరిణామాన్ని తలచుకొని అతని గుండె గుబగుబలాడిపోయింది. తనకి ఈ ఒక్కఅవకాశం వచ్చింది—చేసినతప్పు సరిదిద్దుకోవడానికి!

సుధాకరం సాయంత్రం ఆలస్యంగా ఇంటికి వెళ్ళాడు.

'బావా! ఇవేళ ఆలస్యంగా వచ్చావేం'

'అవును సుజాతా!' అతని కంఠం వణకుతోంది. సుజాత అతణ్ని పరిశీలిస్తోంది. ఇవేళ అతనిముఖం రోజటిలాగా లేదు.

'సుజా! ఇవేళ నాకో వుత్తరం వచ్చింది.'

సుజాత గుండెల్లో బాంబు పడింది. ఆమె రక్తం అమితవేగంతో పర్వులెత్తింది. కళ్ళుతిరిగి ఆమె పడిపోబోయింది—సుధాకరం ఆమెని పట్టుకొని,

'ఎందుకు సుజా! ఏమన్నానని అలా వాలిపోయావు?'

'ఆ వుత్తరం...ఆ వుత్త...రం...'

'అవును ఆ వుత్తరం అతని దగ్గర నుంచే వచ్చింది.'

'మరి?'

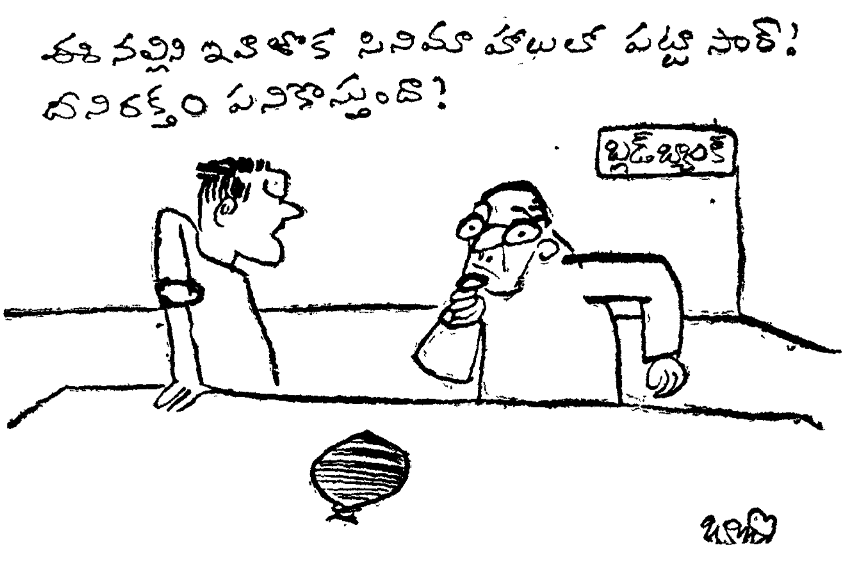

తల్లినుండి పిల్లకు పారంపర్యా వుడ్‌వార్డ్స్' వార్త
వాడుకగా వస్తోంది

మీ శిశువును
వుడ్‌వార్డ్స్
గ్రైప్ వాటర్‌తో
ఆరోగ్యంగాను, ఆనందంగాను వుంచండి

తరతరాలనుంచి తెలివైన తల్లులు తమ శిశువులకు వుడ్‌వార్డ్స్' గ్రైప్ వాటర్‌ను వాడుయున్నారు. వుడ్‌వార్డ్స్' కడుపులో ఉబ్బు నొప్పి, పైత్యం, వాయువు మరియు పళ్లు వచ్చునప్పటి జబ్బులు, ఈ బాధల నుండి తక్షణ విముక్తి కలిగిస్తుంది.

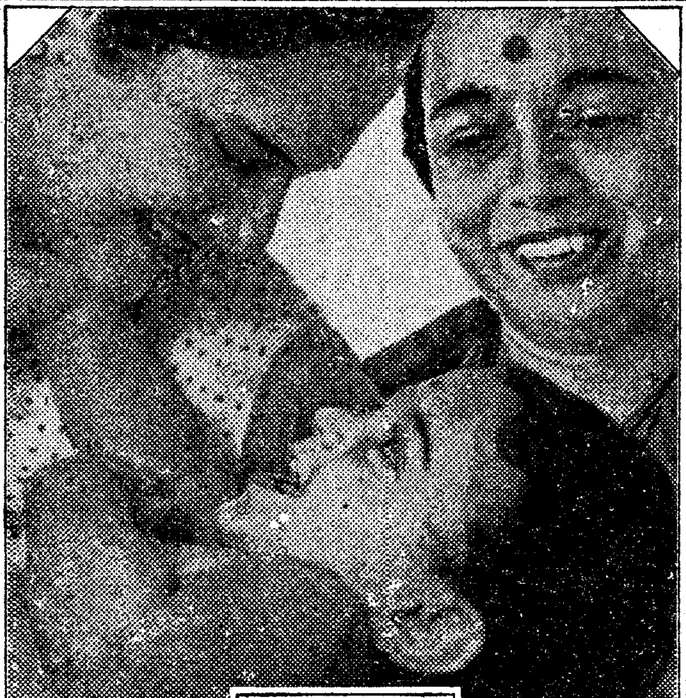

సురక్షితంగా వుండండి. నిబ్బరంగా వుండండి. సర్వదా ఒక సీసాను దగ్గిరుంచుకోండి.

వుడ్‌వార్డ్స్' గ్రైప్ వాటర్ తెలివైన తల్లులు వంద ఏళ్లకు మించి వాడుచున్నారు.

AT. 30 76

మూడుచక్రాల సైకిల్

'మరేమిటి పిచ్చిసుజాతా!'

'మరేమీ లేదా?'

'మరేమీ లేదు సుజా! నువ్వీ మొండి జీవితం నాదగ్గర గడుపదల్చుకొన్నన్ని రోజులు మరేమీ వుండదు—అని అభయమిస్తున్నాను సుజాతా!'

'అంతటి క్షమ నాకు భారవౌతుంది బావా!' అతని గుండెలమీద వాలి వెక్కుతూ అన్నది సుజాత.

'నా క్షమ కాదు నీకు భారమయ్యేది...'

'తక్కినది నాకు చెప్పకు బావా! అది నాకు తెలుసు.'

'తెలుసా?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సుధాకరం.

నవ్వుతూ సుజాత మూడు చక్రాల సైకిల్ వైపు చూపించింది. దానికి ఒక చక్రం బిగించబడి వుంది. తక్కిన రెండు చక్రాలూ లేవు!

'ఇంక ఆ రెండు చక్రాల్లాంటి పిల్లలు మనకి వుండరంటావు బావా!' సుజాత శిరస్సుమీద రెండు చేతులో త్రాస్తూ.

'అవును సుజా! జీవితంలో సుఖాన్ని పొందుదామని మీ అక్కని కష్టపెట్ట కూడదని శాశ్వతంగా నేనే నివారించుకొన్నాను, ఈ జన్మకి మన ప్రతిబింబాలు అద్దంలో తప్ప మరెక్కడా కన్పించవు సుజాతా!'

'బావా! ఇంత పసిమనస్సు వున్న నువ్వేనా కొడుకువి! ఇంత క్షమా హృదయమున్న నీవే నాతల్లివి దండ్రివి! ఇంతటి నురాగ హృదయమున్న నువ్వే నాభర్తవి!'

సుజాతని సుధాకరం నెమ్మదిగా ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు.

'ఒక్క ప్రశ్న అడుగుతాను తప్పక సమాధానం చెప్తావా సుజా!'

'తప్పకుండా చెప్తాను బావా!'

'ఐతే నువ్వతనినే ఎందుకు పెళ్ళి చేసుకోలేదు?'

'ద్వేషంతో అతను హృదయాల్ని చంపగలడే కాని నీవలె క్షమతో బ్రదికించలేడు బావా! అందుకని.'

గడియారంలో రెండు ముళ్ళూ కలిసి జీవన సంగీతం పాడినవి! ●